

[Stats- og udenrigsministeren.]

handelsskrankerne over en bred front og ikke blot koncentrere sig om de kvantitative restriktioner.

Det var særlig utilfredsstillende for et lavtarifland som Danmark, at tolden almindeligvis blev betragtet som det rette beskyttelsesmiddel, som der kun var yderst begrænsede muligheder for at røre ved. Vi talte imidlertid i flere år for døde øren. Dette var en af årsagerne til, at regeringen i 1954 sammen med Norges og Sveriges regeringer besluttede på snævrere regional basis at gøre et alvorligt forsøg på alene mellem de nordiske lande at søge toldsatterne afskaffet og skabe et fællesnordisk marked.

Holland, Belgien og Luxembourg, der allerede under krigen havde lagt planerne for et fælles Beneluxmarked, arbejdede i disse år såvel i som uden for OEEC på samme linje. Også for denne gruppe lavtariflande var det afgørende — sideløbende med fjernelsen af de kvantitative restriktioner — at komme i gang med at afskaffe toldsatterne i Vesteuropa. Disse lande slog allerede i 1951-52 sammen med Frankrig, Tyskland og Italien ind på den regionale linje. Begyndelsen blev gjort med skabelsen af det europæiske kul- og stål-fællesskab, der blev ført ud i livet i 1953. Der var vidtgående politiske perspektiver indeholdt i denne såkaldte Schumanplan; men de blev kuldkastet, da planen om Europahæren i 1954 led skibbrud i det franske parlament. Medens tanken om en snæver politisk og militær integration af de seks lande på det europæiske kontinent foreløbig måtte skrinlægges, levede tanken om en snævrere økonomisk integration i form af et stort konimental-europæisk fællesmarked videre. Et nyt fremstød på dette område, som også den ærede ordfører for forespørgerne nævnede det, blev gjort i Messina i juni 1955. I første omgang var det navnlig planerne om et særligt samarbejde om den fredelige udnyttelse af atomenergien, der vakte offentlighedens interesse. Det viste sig imidlertid, at de politiske forudsætninger i Tyskland og Frankrig var gunstige også for realisering af den gamle og langt mere vidtrækkende tanke om etablering af et europæisk fællesmarked.

Under ledelse af den belgiske udenrigsminister, Paul-Henri Spaak, udviklede planerne sig hurtigere, end mange ventede, og de seks lande ventes nu den 10. marts i år at kunne underskrive en traktat såvel om en økonomisk union, herunder en toldunion, som om en særlig atomenergiorganisation, „Euratom“.

En skelsættende beslutning af afgørende betydning i denne forbindelse blev taget på ministermødet i OEEC i juli 1956. Man havde på dette møde et vist håb om at kunne overtale England til at acceptere en — ikke mindst på dansk initiativ udarbejdet — plan om en begyndende reduktion af OEEC-landenes toldsatter. England viste sig imidlertid — vel navnlig under indtryk af de seks landes mere og mere konkrete planer — villig til at gå væsentlig videre og var selv ophavsmand til en beslutning om en omgående undersøgelse af de tekniske muligheder for i tilknytning til den af de seks lande planlagte toldunion at etablere et såkaldt frihandelsområde omfattende alle OEEC-lande med henblik på at skabe et virkeligt vesteuropæisk fællesmarked. Der er ingen tvivl om, at England selvstændigt er stærkt interesseret i at få skabt et vesteuropæisk fællesmarked.

Da den tekniske undersøgelse, der netop er afsluttet i OEEC, har vist, at der består muligheder herfor, er vejen nu åben til at træffe de politiske beslutninger, som er nødvendige for at bringe sagen frem til en egentlig forhandlingsfase. Dette forudsætter, at der tilvejebringes et traktatudkast, som de enkelte landes regeringer og parlamenter kan tage stilling til. Det er beslutningen om at gå i gang med udarbejdelsen af et sådant traktatudkast, der skal træffes på ministermødet i OEEC den 12. og 13. februar.

Det er en selvfølgelig konsekvens af den politik, som både den foregående og den nuværende regering igennem adskillige år har ført i de internationale økonomiske organisationer, at vi principielt må indtage en positiv holdning til de foreliggende planer om et vesteuropæisk fællesmarked, hvor såvel toldsatter som kvantitative restriktioner er fjernet. De, der måtte have betænkeligheder, vil dog sikkert være enige i, at det, hvis der skabes et fællesmarked,